

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (ceturtā palāta) 2009. gada 12. novembra spriedums — Eiropas Kopienų Komisija/Grieķijas Republika(Lieta C-199/07) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Publiskie iepirkumi — Direktīva 93/38/EEK — Paziņojums par paredzamo publisko iepirkumu — Pētījuma veikšana — Automātiskas noraidīšanas kritēriji — Kvalitātes kritēriji, atlasot piedāvājumus, un piešķiršanas kritēriji)

(2010/C 11/02)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — M. Patakia un D. Kukovec)

Atbildētāja: Grieķijas Republika (pārstāvji — D. Tsagkaraki, pārstāve, un K. Christodoulou, dikigoros)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Padomes 1993. gada 14. jūnija Direktīvas 93/38/EEK, ar ko koordinē līgumu piešķiršanas procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un telekomunikāciju nozarē (OV L 199, 84. lpp.), 4. panta 2. punkta, 31. panta 1. punkta un 34. panta 1. punkta a) apakšpunkta pārkāpums — Kandidātu izvēle ierobežotā vai norunātā procedūrā — Noraidīšanas kritēriji

Rezolutīvā daļa:

1) pirmkārt, noraidot ārvalstu konsultāciju firmas un konsultantus, kuri ir iesnieguši pieteikumu ERGA OSE konkursa procedūrā sešu mēnešu laikā pirms dienas, kad tie iesniedza pieteikumu šajā konkursā, un kuri ir deklarējuši kvalifikācijas, kas atbilst tādām diplomu kategorijām, kuras atšķiras no pašreiz prasītajām, saskaņā ar ERGA OSE AE 2006. gada 16. oktobrī izziņotā paziņojuma par paredzamo strīdīgo publisko iepirkumu ar numuriem 2003/S 205-185214 un 2003/S 206-186119 III nodaļas 2.1.3. punkta b) apakšpunkta otro daļu, un, otrkārt, paziņojuma par

paredzamo strīdīgo publisko iepirkumu IV nodaļas 2. punktā nenoskaidrot kvalitātes kritērijus, atlasot piedāvājumus, no līguma piešķiršanas kritērijiem, Grieķijas Republika nav izpildījusi Padomes 1993. gada 14. jūnija Direktīvas 93/38/EEK, ar ko koordinē līgumu piešķiršanas procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un telekomunikāciju nozarē, 4. panta 2. punktā un 34. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētos pienākumus;

2) pārējā daļā prasību noraidīt;

3) Eiropas Kopienų Komisija un Grieķijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 197, 02.08.2008.**Tiesas (trešā palāta) 2009. gada 12. novembra spriedums — Eiropas Kopienų Komisija/Spānijas Karaliste**(Lieta C-154/08) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Sestā PVN direktīva — 2. pants un 4. panta 1., 2. un 5. punkts — Dalībvalstu tiesību aktu par apgrozījuma nodokļiem saskaņošana — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze — Nodokļu maksātāji — Darbības vai darījumi, ko veic “registradores de la propiedad” kā likvidatori, kurus ir pilnvarājuši hipotekārā rajona likvidācijas biroji — Saimnieciskās darbības — Neatkarīga darbība — Publisko tiesību subjekti, kas veic darbību, pildot civildienesta pienākumus — Kopienų tiesību pārkāpums, kurā ir vainojama valsts tiesa)

(2010/C 11/03)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — M. Afonso un F. Jimeno Fernández)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste (pārstāvis — J.M. Rodríguez Cárcamo)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.), 2. panta un 4. panta 1. un 2. punkta pārkāpums — Nodokļu maksātāji — Registradores de la propiedad veiktās darbības vai darījumi

Rezolutīvā daļa:

- 1) uzskatāma, ka pakalpojumi, ko autonomai kopienai sniedz registradores de la propiedad kā likvidatori, kurus ir pilnvarājuši hipotekārā rajona likvidācijas biroji (oficina liquidadora de distrito hipotecario), nav apliekami ar pievienotās vērtības nodokli, Spānijas Karaliste nav izpildījusi Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, 2. panta un 4. panta 1. un 2. punktā paredzētos pienākumus;
- 2) Spānijas Karaliste atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 171, 05.07.2008.

Tiesas (otrā palāta) 2009. gada 12. novembra spriedums (Korkein hallinto-oikeus (Somija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — TeliaSonera Finland Oyj/iMEZ Ab

(Lieta C-192/08) (¹)

(Telekomunikāciju nozare — Elektroniskās komunikācijas — Direktīva 2002/19/EK — 4. panta 1. punkts — Tikli un pakalpojumi — Vienošanās par savstarpēju savienojumu starp telekomunikāciju uzņēmumiem — Pienākums labticīgi veikt sarunas — Jēdziens “publisko komunikāciju tīklu operators” — 5. un 8. pants — Valsts regulatīvo iestāžu pilnvaras — Uzņēmums bez būtiskas ietekmes tirgū)

(2010/C 11/04)

Tiesvedības valoda — somu

Iesniedzējtiesa

Korkein hallinto-oikeus

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: TeliaSonera Finland Oyj

Piedaloties: iMEZ Ab

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Korkein hallinto-oikeus — Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/19/EK par piekļuvi elektronisko komunikāciju tīkliem un ar tiem saistītām iekārtām un to savstarpēju savienojumu (Piekļuves direktīva; OV L 108, 7. lpp.) 4. panta 1. punkta, 5. un 8. panta interpretācija — Valsts tiesību akti, kuros ikvienam telekomunikāciju uzņēmumam noteikts pienākums veikt sarunas par savstarpēju savienojumu ar citiem telekomunikāciju uzņēmumiem — Sarunu veikšanas pienākuma apmērs un prasības, ko var noteikt valsts regulatīvā iestāde

Rezolutīvā daļa:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/19/EK par piekļuvi elektronisko komunikāciju tīkliem un ar tiem saistītām iekārtām un to savstarpēju savienojumu (Piekļuves direktīva) 4. panta 1. punkts, to skatot kopā ar tās preambulas piekto, sesto, astoto un deviņpadsmito apsvērumu, kā arī 5. un 8. pantu, liedz tādu valsts tiesību aktu kā 2003. gada 23. maija Telekomunikāciju tirgus likums (Viestintämarkkinalaki) tiktāl, ciktāl tajā iespēja pamatoties uz pienākumu veikt sarunas par tīklu savstarpēju savienojumu tiek paredzēta ne tikai attiecībā uz publisko komunikāciju tīklu operatoriem. Vai, ņemot vērā pamata prāvā esošo operatoru statusu un būtību, tie var tikt uzskatīti par publisko komunikāciju tīklu operatoriem, jānosaka iesniedzējtiesai;
- 2) valsts regulatīvā iestāde pienākumu veikt sarunas par savstarpēju savienojumu var uzskatīt par neizpildītu, ja uzņēmums bez būtiskas ietekmes tirgū piedāvā kādam citam uzņēmumam savstarpēju savienojumu ar vienusēji izdevīgiem nosacījumiem, kas var kavēt uz konkurenci vērsta mazumtirdzniecības tirgus attīstību, jo šie nosacījumi liedz otrā uzņēmuma klientiem izmantot tā pakalpojumus;
- 3) valsts regulatīvā iestāde var uzņēmumam, kam nav būtiskas ietekmes tirgū, bet kurš kontrolē piekļuvi gala lietotājiem, uzdot labticīgi veikt sarunas ar citu uzņēmumu vai nu par abu attiecīgo tīklu savstarpēju savienojumu, ja šādas piekļuves lūdzējs ir uzskatāms par publisko komunikāciju tīklu operatoru, vai par teksta īsziņu un multivides īsziņu pakalpojumu savietojamību, ja šis operators nav par tādu uzskatāms.

(¹) OV C 197, 02.08.2008.